ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 05.10.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

457

PREDSEDNÍCTVO FEDERÁLNEHO ZHROMAŽDENIA

vyhlasuje úplné znenie devízového zákona z 28. novembra 1990 č. 528 Zb., ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom z 22. apríla 1992 č. 228 Zb.

DEVÍZOVÝ ZÁKON

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ

Oddiel 1
Pojmy

§ 1

(1) Devízovými prostriedkami sú peňažné prostriedky v cudzej mene vo forme valút alebo devíz.

(2) Valutami sú peňažné prostriedky v cudzej mene vo forme bankoviek, štátoviek a obežných mincí.

(3) Devízami sú peňažné prostriedky v cudzej mene, ktoré sú na účtoch v tuzemských alebo zahraničných peňažných ústavoch alebo s ktorými možno nakladať na základe zahraničných platobných dokumentov [§ 2 písm. a)].

§ 2

Na účely tohto zákona sa rozumejú:

a) zahraničnými platobnými dokumentmi doklady, s ktorými je spojené právo na peňažné plnenie v cudzej mene (zmienky, šeky, akreditívy, poukážky, platobné karty a pod.);

b) zlatom zlaté mince a zlato vo svetovo-obchodovateľných zliatkoch, ktorého rýdzosť je zaručená na tento účel svetovo uznávanou právnickou osobou odtlačkom jej značky alebo pripojeným osvedčením;

c) cennými papiermi dokumenty, s ktorými je spojené právo týkajúce sa účasti na majetku (akcie, podielové listy a pod.), dlhopisy (štátu, verejných inštitúcií, bánk, priemyselných a iných podnikov), ako aj dividendové a úrokové kupóny a talóny;

d) zahraničnými cennými papiermi cenné papiere týkajúce sa majetku v zahraničí, ako aj znejúce na plnenie v zahraničí;

e) devízovými hodnotami valuty, devízy, zahraničné platobné dokumenty, zlato, zahraničné cenné papiere, vkladové listy znejúce na cudziu menu a vkladné knižky znejúce na cudziu menu;

f) obchodom s devízovými hodnotami kúpa, predaj devízových hodnôt za česko-slovenskú menu, ako aj vzájomná výmena devízových hodnôt a nakladanie s devízovými hodnotami vo všetkých druhoch obchodu (napr. záruky, arbitrážne operácie, úver);

g) peňažnou pohľadávkou devízového tuzemca voči devízovému cudzozemcovi pohľadávka, ktorej plnenie sa uskutočňuje v česko-slovenskej alebo v cudzej mene;

h) peňažným záväzkom devízového tuzemca voči devízovému cudzozemcovi záväzok, ktorý sa má splniť v česko-slovenskej alebo v cudzej mene.

§ 3

(1) Devízovou bankou sa na účely tohto zákona rozumie banka so sídlom v tuzemsku a pobočka zahraničnej banky, pokiaľ sa z povolenia pôsobiť ako banka[1]) nevylúčilo obchodovanie s devízovými hodnotami alebo vykonávanie platobného styku so zahraničím.

(2) Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na devízovú banku, s výnimkou pobočky zahraničnej banky, ustanovenia upravujúce právne postavenie devízových tuzemcov - právnických osôb. Pobočka zahraničnej banky sa pri výkone svojej činnosti vyplývajúcej z povolenia pôsobiť ako banka nepovažuje za devízového cudzozemca.

§ 4

Devízovým povolením je povolenie udelené devízovým orgánom (§ 6) na žiadosť podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona. Devízové povolenie možno vydať tiež na opakované úkony.

§ 5

(1) Devízovými tuzemcami sú fyzické osoby, ktoré majú v tuzemsku trvalý pobyt,[2]) a právnické osoby, ktoré majú v tuzemsku svoje sídlo.

(2) Ostatné fyzické a právnické osoby sú devízovými cudzozemcami. Devízovými cudzozemcami sú takisto medzinárodné organizácie so sídlom v tuzemsku zriadené a vyvíjajúce činnosť v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike podľa osobitných predpisov.[3])

(3) Práva a povinnosti devízových tuzemcov - právnických osôb sa vzťahujú takisto na devízových tuzemcov, ktorí sú fyzickými osobami - podnikateľmi,[3a]) pri vykonávaní ich podnikateľskej činnosti.

Oddiel 2
Devízové orgány a ich pôsobnosť

§ 6

(1) Devízovými orgánmi podľa tohto zákona sú Štátna banka česko-slovenská, Federálne ministerstvo financií, ministerstvá financií republík a Federálne ministerstvo zahraničného obchodu.

(2) Pôsobnosť podľa tohto zákona vykonáva, pokiaľ nie je ustanovené inak,

a) Federálne ministerstvo financií pre oblasť vládnych úverov a vo vzťahu k rozpočtovým alebo príspevkovým organizáciám, združeniam občanov a nadáciám, ako aj iným právnickým osobám v pôsobnosti federácie, ktoré sa nezaoberajú podnikateľskou činnosťou;

b) ministerstvo financií republiky vo vzťahu k rozpočtovým alebo príspevkovým organizáciám a združeniam občanov v pôsobnosti republiky, cirkvám, náboženským spoločnostiam[4]) a nadáciám, ako aj iným právnickým osobám v pôsobnosti republiky, ktoré sa nezaoberajú podnikateľskou činnosťou, a vo vzťahu k fyzickým osobám, ktoré majú bydlisko na území tejto republiky, pokiaľ nejde o ich podnikateľskú činnosť;

c) Štátna banka česko-slovenská vo vzťahu k ostatným právnickým osobám a fyzickým osobám - podnikateľom pri vykonávaní ich podnikateľskej činnosti.

(3) Ministerstvá financií republík zabezpečujú devízové súpisy a podklady pre medzištátne rokovania o majetkoprávnych nárokoch a zabezpečujú vnútroštátne vykonanie výsledkov týchto rokovaní.

DRUHÁ ČASŤ
OBCHOD S DEVÍZOVÝMI HODNOTAMI A PLATOBNÝ STYK

§ 7

(1) Devízové banky môžu obchodovať s devízovými hodnotami [§ 2 písm. f)] v rozsahu ustanovenom Štátnou bankou česko-slovenskou.

(2) Devízový tuzemci, ktorí nie sú devízovou bankou, môžu obchodovať bez devízového povolenia:

a) s devízovými hodnotami, ktoré podliehajú ponukovej povinnosti (§ 11 ods. 1, § 17 ods. 1) a ktoré devízová banka odmietla kúpiť (§ 12 ods. 3, § 17 ods. 7) a vydala im o tom potvrdenie,

b) so zlatými mincami.

(3) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahujú ustanovenia odseku 2 môžu devízoví tuzemci, ktorí nie sú devízou bankou, obchodovať s devízovými hodnotami, pokiaľ jedným z účastníkov týchto obchodov nie je devízová banka, len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej.

(4) Devízoví cudzozemci môžu navzájom obchodovať s devízovými hodnotami za česko-slovenskú menu, ako aj uskutočňovať tieto obchody s devízovými tuzemcami len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej.

(5) Iné osoby, ktorým Štátna banka česko-slovenská udelila povolenie na obchodovanie s devízovými hodnotami a na vykonávanie platobného styku so zahraničím, majú v rozsahu tohto povolenia práva a povinnosti ustanovené týmto zákonom devízovej banke. Štátna banka česko-slovenská ustanoví opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov podmienky pre vykonávanie zmenárenskej činnosti týmito osobami.

(6) Banky môžu nakupovať a predávať devízové hodnoty za česko-slovenskú menu bez devízového povolenia. Pri tejto činnosti majú postavenie devízovej banky.

§ 8

(1) Devízový tuzemec môže platiť do zahraničia a prijímať platby zo zahraničia, pokiaľ z vykonávacieho predpisu alebo z povolenia Štátnej banky česko-slovenskej alebo z povolenia iného devízového orgánu urobeného po dohode so Štátnou bankou česko-slovenskou nevyplýva inak, výhradne prostredníctvom devízovej banky, pokiaľ sa platobný styk uskutočňuje bezhotovostne.

(2) Povolenie podľa odseku 1 nie je potrebné na poskytovanie peňažných služieb pošty v medzinárodnom styku.[5])

TRETIA ČASŤ
PRÁVA A POVINNOSTI DEVÍZOVÝCH TUZEMCOV - PRÁVNICKÝCH OSÔB

Oddiel 1

§ 9
Ohlasovacia povinnosť

(1) Devízový tuzemec - právnická osoba je povinná Štátnej banke česko-slovenskej ohlásiť do evidencie:

a) svoje peňažné pohľadávky a peňažné záväzky voči devízovém cudzozemcovi,

b) svoje nehnuteľnosti v zahraničí, ako aj prehľad o svojich príjmoch a výdavkov spojených s týmito nehnuteľnosťami,

c) svoje majetkové účasti v zahraničí,

d) svoje zahraničné cenné papiere.

(2) Vykonávací predpis ustanoví lehotu na splnenie ohlasovacej povinnosti podľa odseku 1 a môže ustanoviť, na ktoré prípady sa táto povinnosť nevzťahuje. V odôvodnených prípadoch možno devízového tuzemca - právnickú osobu od ohlasovacej povinnosti úplne alebo čiastočne oslobodiť udelením devízového povolenia.

Oddiel 2
Prevod pohľadávok devízového tuzemca - právnickej osoby do tuzemska

§ 10

(1) Devízový tuzemec - právnická osoba je povinná urobiť bez odkladu všetky úkony potrebné na to, aby suma zaplatená v zahraničí na úhradu jej pohľadávky a devízové prostriedky na účtoch v zahraničných peňažných ústavoch sa previedli do tuzemska alebo doviezli do tuzemska.

(2) Vykonávací predpis môže ustanoviť, kedy devízový tuzemec - právnická osoba nemá povinnosť uvedenú v odseku 1. V odôvodnených prípadoch môže byť devízový tuzemec - právnická osoba zbavená tejto povinnosti udelením devízového povolenia.

Oddiel 3
Ponuková povinnosť a právo úhrady

§ 11

(1) Devízový tuzemec - právnická osoba je povinná ponúknuť devízovej banke (§ 3) na kúpu devízové prostriedky a zlato s výnimkou zlatých mincí za česko-slovenskú menu v celkovom rozsahu nadobudnutých devízových prostriedkov a zlata.

(2) Devízová banka je povinná ponúknuť Štátnej banke česko-slovenskej na kúpu za česko-slovenskú menu devízové prostriedky a zlato, ktoré kúpila od devízových tuzemcov a devízových cudzozemcov za česko-slovenskú menu, a to v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví Štátna banka česko-slovenská.

(3) Ponukovej povinnosti nepodliehajú devízové prostriedky a zlato, ktorými sa devízový cudzozemec podieľa vkladom do základného imania na podniku v tuzemsku podľa osobitných predpisov.[6])

(4) Vykonávací predpis môže ustanoviť, kedy devízový tuzemec - právnická osoba nemá povinnosť ustanovenú v odsekoch 1 a 2 alebo predĺžiť lehotu na jej plnenie podľa § 12. V odôvodnených prípadoch môže byť devízový tuzemec - právnická osoba zbavená tejto povinnosti udelením devízového povolenia.

(5) Devízový tuzemec - právnická osoba je povinná devízové prostriedky a protihodnotu zlata v cudzej mene, ktoré nepodliehajú ponukovej povinnosti (odseky 3 a 4), uložiť na devízový účet v devízovej banke, pokiaľ vykonávací predpis alebo devízové povolenie neustanovuje inak.

(6) Devízové prostriedky uložené na devízovom účte nepodliehajú ponukovej povinnosti podľa odsekov 1 a 2 a vlastník ich môže použiť bez obmedzenia, s výnimkou prípadov uvedených v § 7 ods. 3 a § 14 ods. 1, a pokiaľ sa nevydalo devízové povolenie podľa odseku 4 s účelovým určením použitia týchto devízových prostriedkov.

§ 12

(1) Povinnosť ustanovenú v § 11 je devízový tuzemec - právnická osoba povinná splniť pri valutách a zlate do 30 dní po ich nadobudnutí alebo po tom, čo sa o ich nadobudnutí dozvedela, prípadne keď sa stala devízovým tuzemcom. Pri devízach je ponuková povinnosť splnená prevodom protihodnoty nadobudnutých devízových prostriedkov na účet devízového tuzemca - právnickej osoby, vedený v česko-slovenskej mene devízovou bankou.

(2) Kúpa valút a zlata sa uskutočňuje podľa kurzu platného pre nákup valút alebo podľa trhovej ceny zlata platných v deň, keď sa valuty a zlato ponúkli devízovej banke na kúpu. Kúpa devíz sa uskutočňuje podľa kurzu platného v deň uvedený v platobnom príkaze zahraničnej banky. Ak nie je deň uvedený, uskutočňuje sa kúpa devíz podľa kurzu platného v deň, keď devízová banka dostala platobný príkaz zahraničnej banky v prospech devízového tuzemca - právnickej osoby. Iba v prípade, keď devízová banka nemôže zistiť sumu poukazovanú zahraničnou bankou v prospech devízového tuzemca - právnickej osoby inak ako na základe výpisu z príslušného účtu, prepočíta sa táto suma podľa kurzu platného v deň uvedený vo výpise z účtu zahraničnej banky.

(3) Ak devízová banka odmietne devízové prostriedky od devízového tuzemca - právnickej osoby kúpiť, vydá mu o tom potvrdenie. Devízový tuzemec - právnická osoba môže s týmito devízovými prostriedkami nakladať v tuzemsku aj v zahraničí bez obmedzenia.

§ 13

(1) Na splnenie peňažného záväzku devízového tuzemca - právnickej osoby voči devízovému cudzozemcovi, ktorý vznikol v súlade s týmto zákonom alebo na základe iného všeobecne záväzného právneho predpisu, je devízová banka povinná uhradiť na žiadosť devízového tuzemca - právnickej osoby za česko-slovenskú menu devízovému cudzozemcovi devízové prostriedky. To neplatí, pokiaľ ide o peňažný záväzok devízového tuzemca - právnickej osoby vyplývajúci z dlhopisov znejúcich na česko-slovenskú menu so splatnosťou do jedného roka.

(2) Úhrada devízových prostriedkov podľa odseku 1 sa uskutočňuje podľa kurzu platného v deň vykonania úhrady, ktorý je nevyhnutný pre dodržanie splatnosti peňažného záväzku. Ak deň splatnosti nie je uvedený, uskutočňuje sa úhrada devízových prostriedkov podľa kurzu dohodnutého medzi devízovou bankou a devízovým tuzemcom - právnickou osobou. V ostatných prípadoch sa úhrada uskutočňuje podľa kurzu platného v deň prijatia príkazu devízového tuzemca - právnickej osoby na úhradu devízovou bankou.

(3) Štátna banka česko-slovenská určuje postup devízových bánk pri uskutočňovaní úhrad podľa odseku 1 a vyhlasuje ho opatrením v Zbierke zákonov.

§ 13a

(1) Devízová banka je povinna predať devízovému tuzemcovi - právnickej osobe za česko-slovenskú menu devízové prostriedky na úhradu výdavkov fyzickej osoby spojených s jej vyslaním na zahraničnú pracovnú cestu touto právnickou osobou v rozsahu ustanovenom v osobitnom predpise.[6a])

(2) Devízová banka je povinná previesť do zahraničia úhradu v devízových prostriedkoch zodpovedajúcu protihodnote česko-slovenskej meny zloženej devízovým tuzemcom - právnickou osobou určenú na krytie nákladov činnosti jej organizačnej zložky v zahraničí.

(3) Devízová banka je povinná predať devízovému tuzemcovi - právnickej osobe na jej žiadosť devízové prostriedky alebo vykonať úhradu devízových prostriedkov devízovému cudzozemcovi v rozsahu nevyhnutnom

a) na zabezpečenie obrany a bezpečnosti štátu,

b) na úhradu výdavkov spojených s poskytovaním služieb v oblasti zahraničného cestovného ruchu a platených v zahraničí.

(4) Vykonávací predpis ustanoví, ktorým devízovým tuzemcom - právnickým osobám je devízová banka povinná predať devízové prostriedky alebo ktoré majú právo úhrady devízových prostriedkov podľa odseku 3 písm. a).

§ 13b

Devízový orgán príslušný podľa § 6 ods. 2 môže v odôvodnených prípadoch udeliť devízovému tuzemcovi - právnickej osobe devízové povolenie na výnimočný nákup devízových prostriedkov nad rámec prípadov uvedených v § 13 ods. 1 alebo v § 13a ods. 1 až 3.

§ 13c

Devízová banka je povinná predať devízovému tuzemcovi - právnickej osobe devízové prostriedky nevyhnutné na splnenie peňažného záväzku vyplývajúceho z emisie tuzemských cenných papierov znejúcich na cudziu menu.[6b])

Oddiel 4
Zmluvné prevzatie peňažných záväzkov voči devízovým cudzozemcom a ich platenie

§ 14

(1) Devízový tuzemec - právnická osoba sa môže bez devízového povolenia zmluvne zaviazať na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi, ak môže na splneni tohto záväzku použiť svoje peňažné prostriedky, s výnimkou:

a) nákupu nehnuteľností v zahraničí,

b) nákupu zahraničných cenných papierov,

c) prijatia peňažného úveru od devízového cudzozemca.

(2) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, sa môže devízový tuzemec - právnická osoba zmluvne zaviazať na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi iba po udelení devízového povolenia. Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, pre ktoré sa toto povolenie nevyžaduje.

ŠTVRTÁ ČASŤ
PRÁVA A POVINNOSTI DEVÍZOVÝCH TUZEMCOV - FYZICKÝCH OSÔB

Oddiel 1
Ohlasovacia povinnosť

§ 15

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba je povinná na výzvu ministerstva financií republiky, na ktorej území má bydlisko, ohlásiť mu v ustanovenej lehote do evidencie

a) svoje peňažné pohľadávky a peňažné záväzky voči devízovému cudzozemcovi,

b) svoje nehnuteľnosti v zahraničí a prehľad o svojich príjmoch a výdavkoch, ktoré jej vznikli v danom období v súvislosti s touto nehnuteľnosťou,

c) majetkové účasti v zahraničí,

d) svoje zahraničné cenné papiere.

(2) Ak sa splnenie peňažnej pohľadávky devízového tuzemca - fyzickej osoby uskutočňuje prostredníctvom na to určenej právnickej osoby, ohlási pohľadávku do devízovej evidencie táto právnická osoba.

Oddiel 2
Prevod plnenia z pohľadávok do tuzemska

§ 16

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba je povinná urobiť bez odkladu všetky úkony potrebné na to, aby suma uhradená v zahraničí na splnenie jej pohľadávky a devízové prostriedky na účtoch v zahraničných peňažných ústavoch boli prevedené do tuzemska alebo dovezené do tuzemska.

(2) Devízový tuzemec - fyzická osoba zamestnaná v zahraničí musí povinnosť ustanovenú v odseku 1 splniť bez meškania po návrate do tuzemska po skončení tejto nepretržitej pracovnej činnosti v zahraničí.

(3) Vykonávací predpis môže ustanoviť, kedy devízový tuzemec - fyzická osoba nemá povinnosť uvedenú v odseku 1. V odôvodnených prípadoch môže byť devízový tuzemec - fyzická osoba tejto povinnosti zbavená udelením devízového povolenia.

Oddiel 3
Povinnosť uložiť alebo ponúknuť devízové prostriedky a právo na kúpu devízových prostriedkov

§ 17

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba je povinná v lehote ustanovenej v odseku 3 svoje devízové prostriedky, ktoré prevyšujú protihodnotu sumy 5000 Kčs,

a) uložiť na devízový účet v devízovej banke, alebo

b) ponúknuť devízovej banke na kúpu za česko-slovenskú menu.

Devízová banka je povinná oznámiť devízovému tuzemcovi na požiadanie, aká suma v príslušnej cudzej mene zodpovedá sume 5000 Kčs.

(2) Devízový tuzemec - fyzická osoba je povinná v lehote ustanovenej v odseku 3 ponúknuť devízovej banke na kúpu zlato [§ 2 písm. b)] za česko-slovenskú menu alebo za devízové prostriedky. Ponuková povinnosť sa nevzťahuje na zlaté mince.

(3) Povinnosť podľa odsekov 1 a 2 je devízový tuzemec - fyzická osoba povinná splniť do 30 dní po nadobudnutí devízových prostriedkov a zlata alebo potom, keď sa o ich nadobudnutí dozvedela alebo keď sa stala devízovým tuzemcom. Devízové prostriedky a zlato, ktoré devízový tuzemec - fyzická osoba nadobudla počas svojho pobytu v zahraničí a doviezla ich do tuzemska, je povinná zložiť na devízový účet alebo ponúknuť devízovej banke na kúpu do 30 dní po svojom návrate zo zahraničia.

(4) Devízové prostriedky, ktoré neprevyšujú protihodnotu 5000 Kčs, môže devízový tuzemec - fyzická osoba použiť, s výnimkou prípadov uvedených v § 7 ods. 3 a § 23.

(5) Pre výpočet protihodnoty sumy 5000 Kčs je rozhodný kurz platný pre nákup valút alebo devíz v deň, keď začína plynúť lehota pre splnenie povinností podľa odsekov 1 a 2.

(6) Povinnosti podľa odseku 1 nepodliehajú devízové prostriedky predané alebo vydané devízovou bankou do šiestich mesiacov odo dňa ich kúpy alebo vydania uvedenom v potvrdení devízovej banky. V uvedenej lehote môže devízový tuzemec - fyzická osoba s týmito devízovými prostriedkami nakladať, s výnimkou prípadov uvedených v § 7 ods. 3 a § 23.

(7) Ak devízová banka odmietne devízové prostriedky od devízového tuzemca - fyzickej osoby kúpiť, je povinná vydať jej o tom potvrdenie. Devízový tuzemec - fyzická osoba môže s týmito devízovými prostriedkami nakladať v tuzemsku aj v zahraničí bez obmedzenia.

§ 18

Devízová banka neskúma, či sa pri plnení povinnosti podľa § 17 dodržala lehota ustanovená v § 17 ods. 3, a nezisťuje pôvod nadobudnutia ponúkaných alebo ukladaných devízových prostriedkov.

§ 19

(1) Vykonávací predpis môže ustanoviť úľavy z povinností, ktoré má devízový tuzemec - fyzická osoba podľa § 17.

(2) Udelením devízového povolenia môže byť devízový tuzemec - fyzická osoba zbavená povinností ustanovených v § 17 alebo sa jej môže predĺžiť lehota na ich splnenie.

§ 20

(1) Devízová banka je povinná predať devízovému tuzemcovi - fyzickej osobe a devízovému cudzozemcovi za česko-slovenkú menu devízové prostriedky v prípadoch uvedených v tomto zákone, vo vykonávacom predpise k nemu alebo v devízovom povolení, ktoré v odôvodnených prípadoch môže vydať devízový orgán príslušný podľa § 6 ods. 2 písm. b).

(2) Predaj devízových prostriedkov podľa odseku 1 sa uskutočňuje podľa kurzu platného pre predaj valút alebo devíz devízovou bankou v deň predaja.

§ 21

(1) Devízová banka je povinná predať devízovému tuzemcovi - fyzickej osobe za česko-slovenkú menu devízové prostriedky za účelom platenia výdavkov spojených so zahraničnou cestou v

rozsahu vyhlásenom Štátnou bankou česko-slovenskou pre určené obdobie a vydať jej o tom potvrdenie.

(2) Predaj devízových prostriedkov podľa odseku 1 sa uskutočňuje podľa kurzu platného pre predaj valút alebo devíz devízovou bankou v deň, keď zloží devízový tuzemec - fyzická osoba protihodnotu kupovaných devízových prostriedkov v česko-slovenskej mene v devízovej banke.

Oddiel 4
Devízové účty

§ 22

(1) Devízová banka je povinná devízovému tuzemcovi - fyzickej osobe na jej žiadosť zriadiť úročený devízový účet na uloženie devízových prostriedkov v dohodnutej cudzej mene. Tým nie je dotknutý postup devízovej banky podľa osobitného predpisu.[6c])

(2) Devízové prostriedky na devízovom účte zriadenom podľa odseku 1 môže jeho vlastník alebo v rozsahu jeho splnomocnenia iný devízový tuzemec - fyzická osoba používať, s výnimkou prípadov uvedených v § 7 ods. 3 a § 23.

(3) Devízové účty zriadené podľa odseku 1 sa úročia v mene, v ktorej sa vedú.

Oddiel 5
Zmluvné prevzatie peňažných záväzkov a ich plnenie

§ 23

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba sa môže bez devízového povolenia zmluvne zaviazať na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi v cudzej mene s výnimkou nákupu nehnuteľností v zahraničí, nákupu zahraničných cenných papierov a prijatia peňažného úveru od devízového cudzozemca, ak na splnenie tohto záväzku môže použiť v súlade s týmto zákonom:

a) devízové prostriedky uložené na devízovom účte v devízovej banke,

b) devízové prostriedky, ktoré jej je devízová banka povinná predať podľa § 20 a 21,

c) devízové prostriedky, ktoré devízová banka odmietla od nej kúpiť a vydala jej o tom potvrdenie,

d) devízové prostriedky, ktoré získa počas svojho pobytu v zahraničí,

e) devízové prostriedky, na ktoré sa nevzťahujú povinnosti podľa § 17.

(2) Devízový tuzemec - fyzická osoba sa môže bez devízového povolenia zmluvne zaviazať na peňažné plnenie v česko-slovenskej mene voči devízovému cudzozemcovi, s výnimkou

a) nákupu nehnuteľností v zahraničí,

b) nákupu zahraničných cenných papierov a

c) prijatia peňažného úveru od devízového cudzozemca.

(3) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahujú odseky 1 a 2, sa môže devízový tuzemec - fyzická osoba zmluvne zaviazať na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi iba po udelení devízového povolenia. Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, v ktorých sa toto povolenie nevyžaduje.

Oddiel 6
Nakladanie s niektorými hodnotami

§ 24

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba môže len s devízovým povolením bezodplatne prevádzať na devízového cudzozemca alebo sa vzdať v prospech devízového cudzozemca svojich

a) peňažných pohľadávok voči devízovému cudzozemcovi,

b) nehnuteľností v zahraničí.

(2) Devízové povolenie podľa odseku 1 sa nevyžaduje pre nakladanie s hodnotami uvedenými v odseku 1 pre prípad smrti.

(3) Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, keď sa devízové povolenie podľa odseku 1 nevyžaduje.

§ 25

Devízový cudzozemec môže nadobúdať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike iba:

a) dedením,

b) pre diplomatické zastúpenie cudzieho štátu za podmienky vzájomnosti,

c) ak ide o nehnuteľnosť nadobúdanú do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, z ktorých iba jeden je devízovým cudzozemcom, alebo ak má nadobudnúť nehnuteľnosť devízový cudzozemec - fyzická osoba od manžela, rodičov alebo prarodičov,

d) výmenou tuzemskej nehnuteľnosti, ktorú vlastní, za inú tuzemskú nehnuteľnosť, ktorej hodnota neprevyšuje hodnotu pôvodnej nehnuteľnosti,

e) pokiaľ má predkupné právo z titulu podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti,[6d])

f) pokiaľ ide o stavbu, ktorú devízový cudzozemec vystaval na vlastnom pozemku,

g) pokiaľ tak výslovne ustanovuje osobitný zákon.[7])

PIATA ČASŤ

Oddiel 1
Dovoz a vývoz devízových a iných hodnôt

§ 26

(1) Na dovoz devízových hodnôt (§ 1 a 2) do tuzemska netreba devízové povolenie.

(2) Dovoz zlata je devízový cudzozemec povinný si nechať potvrdiť orgánmi colnej správy.

§ 27

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba môže bez devízového povolenia pri svojej ceste do zahraničia vyviezť

a) devízové prostriedky uvedené v potvrdení devízovej banky nie staršom ako šesť mesiacov, že jej ich predala alebo vydala,

b) devízové prostriedky neprevyšujúce protihodnotu 5000 Kčs podľa kurzu platného pre nákup valút a devíz devízovou bankou v deň, keď sa tieto devízové prostriedky vyvážajú,

c) devízové prostriedky uvedené v potvrdení devízovej banky, že ich od nej odmietla kúpiť,

d) platobné karty znejúce na meno devízového tuzemca vydané devízovou bankou.

(2) Devízový cudzozemec môže vyvážať alebo prevádzať do zahraničia bez devízového povolenia devízové prostriedky, zahraničné platobné dokumenty, zahraničné cenné papiere a vkladné knižky, znejúce na cudziu menu, s výnimkou prípadu, keď ich získal v tuzemsku v rozpore s česko-slovenským právnym poriadkom.

(3) Devízový cudzozemec môže bez devízového povolenia vyviezť zlato [§ 2 písm. b)], ktoré do tuzemska doviezol a nechal si jeho dovoz potvrdiť orgánmi colnej správy, a zlaté mince takisto v prípade, že preukáže, že ich v tuzemsku nadobudol nákupom od osoby, ktorá je oprávnená na ich predaj. Vývoz zdedených zlatých mincí upravuje § 31 ods. 3 a 4.

§ 28

Devízový tuzemec zdržujúci sa v zahraničí za účelom pracovnej činnosti alebo výkonu povolania, ako aj jeho rodinní príslušníci môžu na dobu tohto pobytu bez devízového povolenia vyvážať do zahraničia valuty, zahraničné platobné dokumenty, vkladné knižky znejúce na cudziu menu a zahraničné cenné papiere, ktoré do tuzemska doviezli počas tohto pobytu. Tieto hodnoty sú povinní nechať si potvrdiť pri dovoze orgánmi colnej správy.

§ 29

(1) Na vývoz devízových hodnôt, na ktoré sa nevzťahujú ustanovenia § 27 a 28, sa vyžaduje devízové povolenie Štátnej banky česko-slovenskej.

(2) Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, keď sa devízové povolenie podľa odseku 1 nevyžaduje.

(3) Štátna banka česko-slovenská môže ustanoviť opatrením v Zbierke zákonov maximálne sumy devízových prostriedkov, ktoré možno vyviezť do zahraničia v hotovosti.

Oddiel 2
Vývoz a dovoz česko-slovenskej meny a iných hodnôt znejúcich na česko-slovenskú menu

§ 30

(1) Vývoz a dovoz platných česko-slovenských bankoviek a mincí, ich prevod zo zahraničia a do zahraničia, platobných dokumentov znejúcich na česko-slovenskú menu, ako aj cenných papierov znejúcich na česko-slovenskú menu je dovolený len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej.

(2) Bez devízového povolenia možno doviezť hodnoty uvedené v odseku 1, ktoré boli v súlade s týmto zákonom z tuzemska vyvezené.

(3) Bez devízového povolenia môže devízový tuzemec a devízový cudzozemec vyviezť do zahraničia česko-slovenskú menu v sumách ustanovených vo vykonávacom predpise.

(4) Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, keď sa na vývoz a dovoz hodnôt uvedených v predchádzajúcich odsekoch nevyžaduje devízové povolenie.

ŠIESTA ČASŤ
PREVODY DEVÍZOVÝCH PROSTRIEDKOV A INÝCH DEVÍZOVÝCH HODNÔT

Oddiel 1
Prevod dedičstva do zahraničia

§ 31

(1) Devízový cudzozemec môže bez devízového povolenia previesť alebo vyviezť do zahraničia pri splnení podmienok uvedených v odseku 2

a) devízové prostriedky, ktoré zdedil,

b) devízovú protihodnotu zdedených peňažných prostriedkov v česko-slovenskej mene,

c) devízovú protihodnotu peňažných prostriedkov získaných predajom zdedených nehnuteľností,

d) devízovú protihodnotu peňažných prostriedkov získaných za hnuteľnosti predané do skončenia dedičského konania.

(2) Prevod alebo vývoz devízových prostriedkov podľa odseku 1 možno uskutočniť, pokiaľ

a) nadobudnutie dedičstva štátne notárstvo potvrdilo, schválilo alebo vyporiadalo a všetky poplatky týkajúce sa dedičstva boli uhradené alebo

b) nadobudnutie dedičstva schválil zahraničný pozostalostný orgán a

c) prevod sa má uskutočniť do štátu, v ktorom tieto prevody do tuzemska nepodliehajú devízovému obmedzeniu alebo sú podmienené vzájomnosťou.

(3) Pri splnení podmienok uvedených v odsekoch 1 a 2 si devízový cudzozemec môže bez povolenia takisto

a) previesť do zahraničia v cudzej mene úroky a výhry patriace k zdedeným vkladom,

b) previesť alebo vyviezť do zahraničia zdedené zlaté mince, pokiaľ predložil vyjadrenie právnickej osoby uvedenej vo vykonávacom predpise, že nejde o historické mince.

(4) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahujú ustanovenia odsekov 1 až 3, sa vyžaduje devízové povolenie vydané ministerstvom financií republiky, na ktorej území sa konalo dedičské konanie.

Oddiel 2
Prevody výživného do zahraničia

§ 32

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba môže bez devízového povolenia plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť do zahraničia devízovému cudzozemcovi, pokiaľ predloží potvrdenie orgánu uvedeného vo vykonávacom predpise o tom, že

a) zákonná vyživovacia povinnosť trvá,

b) sa plní do štátu alebo štátnemu príslušníkovi štátu, ktorý je zmluvnou stranou medzinárodnej zmluvy upravujúcej vymáhanie a prevody výživného alebo v ktorom sa neuplatňujú devízové obmedzenia na tieto prevody do tuzemska alebo v ktorom sa prevody pripúšťajú za podmienky vzájomnosti.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 možno plniť vo výške ustanovenej rozhodnutím súdu alebo súdnym zmierom. Výšku vyživovacej povinnosti, do ktorej možno plniť na základe dohody strán a spôsob tohto plnenia, ustanoví vykonávací predpis.

(3) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahujú odseky 1 a 2, môže devízový tuzemec platiť výživné devízovému cudzozemcovi do zahraničia len s devízovým povolením. Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, keď sa toto povolenie nevyžaduje.

Oddiel 3
Ostatné prevody

§ 33

(1) Devízový tuzemec môže bez devízového povolenia

a) vrátiť plnenie uskutočnené devízovým cudzozemcom devízovému tuzemcovi bez právneho dôvodu,

b) platiť výdavky súvisiace so súdnym alebo iným právnym konaním v zahraničí, ktoré sa začalo proti devízovému tuzemcovi alebo devízovým tuzemcom pri plnení povinnosti podľa tohto zákona včítane výdavkov súvisiacich s právnym zastúpením,

c) platiť do zahraničia, pokiaľ je na túto platbu povinný podľa vykonateľného rozhodnutia súdu alebo vykonateľného rozhodnutia iného oprávneného česko-slovenského orgánu alebo ak táto platba je ustanovená vo všeobecne záväznom česko-slovenskom právnom predpise.[8])

(2) Prevody, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, môže devízový tuzemec uskutočňovať len po udelení devízového povolenia. Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, keď sa toto povolenie nevyžaduje.

SIEDMA ČASŤ
MAJETKOVÁ ÚČASŤ V ZAHRANIČÍ

§ 34

(1) Devízový tuzemec sa môže majetkovo zúčastňovať v zahraničí len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej vydaným po dohode s Federálnym ministerstvom financií a Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu.

(2) Majetkovou účasťou v zahraničí sa rozumie na účely tohto zákona majetkový podiel devízového tuzemca na právnickej osobe, ktorá je devízovým cudzozemcom, alebo majetková účasť devízového tuzemca na podnikaní devízového cudzozemca, ak s touto účasťou je spojené právo devízového tuzemca podieľať sa na zisku a jeho povinnosť podieľať sa na strate.

(3) Devízový tuzemec môže prevádzať svoju majetkovú účasť v zahraničí na devízového cudzozemca len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej vydaným po dohode s Federálnym ministerstvom financií a Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu.

(4) Vykonávací predpis Federálneho ministerstva financií, Štátnej banky česko-slovenskej a Federálneho ministerstva zahraničného obchodu môže ustanoviť, kedy sa povolenie podľa odsekov 1 a 3 nevyžaduje, a ustanoviť náležitosti takého povolenia. Devízové povolenia podľa odsekov 1 a 3 nahrádzajú devízové povolenia vyžadované podľa § 14 a § 23 ods. 3, prípadne podľa § 10 ods. 2 a § 16 ods. 3.

ÔSMA ČASŤ
ÚČTY DEVÍZOVÝCH CUDZOZEMCOV

§ 35

(1) Devízová banka je povinná na žiadosť devízového cudzozemca zradiť mu úročený účet v česko-slovenskej alebo v dohodnutej cudzej mene (ďalej len „cudzozemský účet“). Tým nie je dotknutý postup devízovej banky podľa osobitného predpisu.[6c])

(2) Za cudzozemský účet sa považuje takisto:

a) vkladový účet v banke[8a]) v prípade, že sa vlastník účtu stal devízovým cudzozemcom, alebo preto, že ho devízový cudzozemec zdedil,

b) vkladový list vydaný bankou v prípade, že jeho vlastník je devízovým cudzozemcom alebo sa jeho vlastník stal devízovým cudzozemcom alebo ho devízový cudzozemec zdedil.

§ 36

(1) Devízový cudzozemec môže bez obmedzenia použiť devízové prostriedky, ktoré má uložené na svojom cudzozemskom účte vedenom v cudzej mene, na platby do zahraničia a v tuzemsku, s výnimkou obchodovania (§ 7 ods. 3).

(2) Devízový cudzozemec môže bez obmedzenia použiť peňažné prostriedky, ktoré má uložené na svojom cudzozemskom účte vedenom v česko-slovenskej mene, na platby v tuzemsku.

(3) Na platby do zahraničia z cudzozemského účtu vedeného v česko-slovenskej mene sa vyžaduje devízové povolenie Štátnej banky česko-slovenskej. Toto povolenie sa nevyžaduje, ak ide o prevod dedičstva alebo výživného (§ 31 a 32). Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, kedy sa devízové povolenie nevyžaduje.

DEVIATA ČASŤ
DEVÍZOVÁ KONTROLA A KONTROLA PRI DOVOZE A VÝVOZE HODNÔT

Oddiel 1
Devízová kontrola

§ 37

(1) Devízovú kontrolu vykonávajú v rámci svojej pôsobnosti Štátna banka česko-slovenská a ostatné devízové orgány.

(2) Devízové orgány sledujú pri vykonávaní devízovej kontroly, či a ako sa plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom a predpismi ho vykonávajúcimi.

(3) Osoby, ktoré majú povinnosti podľa tohto zákona, sú povinné poskytnúť devízovému orgánu v súvislosti s devízovou kontrolou potrebnú súčinnosť, najmä mu podávať na výzvu hlásenia, správy a vysvetlenia k okolnostiam, ktoré majú priamy alebo nepriamy význam pre posúdenie prípadu s možnými devízovými dôsledkami, a predložiť na to potrebné doklady, ako aj umožniť orgánom vykonávajúcim devízovú kontrolu za tým účelom nahliadať do účtovných, evidenčných a iných dokladov tak, aby nedochádzalo k porušeniu bankového tajomstva.

§ 38

(1) Ak devízový orgán zistí, že osoba, u ktorej vykonáva devízovú kontrolu podľa § 37, porušila povinnosti, ktoré sú jej ustanovené týmto zákonom, uloží jej, aby zistené nedostatky v určenej lehote odstránila.

(2) Devízový orgán môže uložiť devízovému tuzemcovi - právnickej osobe, ktorá porušila povinnosti ustanovené jej týmto zákonom, pokutu až do výšky 1 milióna Kčs. Devízový orgán pritom postupuje podľa predpisov o správnom konaní.[8b])

(3) Pokuta uložená podľa odseku 2 je splatná do 30 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia devízového orgánu o uložení pokuty osobe uvedenej v odseku 2. Pokuty sa odvádzajú do štátneho rozpočtu republiky príslušnej podľa sídla alebo bydliska osoby, ktorej sa pokuta uložila.

(4) Devízový orgán môže uložiť pokutu podľa odseku 2 do jedného roka odo dňa zistenia porušenia tohto zákona, najneskôr však do 10 rokov odo dňa, v ktorom sa povinnosť porušila.

Oddiel 2
Kontrola dovozu a vývozu hodnôt upravených týmto zákonom

§ 39

(1) Kontrolu dodržiavania ustanovení tohto zákona a vykonávacích predpisov k nemu a dovoze a vývoze devízových hodnôt (§ 26 a 27), česko-slovenskej meny a iných hodnôt znejúcich na česko-slovenskú menu (§ 30) vykonávajú orgány colnej správy. Túto kontrolu uskutočňujú v súlade s predpismi o ochrane osobnej slobody a listového tajomstva.

(2) Orgány colnej správy sú oprávnené požadovať prihlásenie a predloženie dovážaných a vyvážaných hodnôt podľa tohto zákona. Zároveň môžu od osôb, ktoré dovážajú alebo vyvážajú také hodnoty, požadovať predloženie potrebných dokladov.

(3) Ak je dovoz alebo vývoz devízových hodnôt, česko-slovenskej meny a iných hodnôt znejúcich na česko-slovenskú menu viazaný na povolenie alebo podmienený potvrdením alebo iným dokladom, je dovážajúca alebo vyvážajúca osoba povinná tieto doklady pri dovoze alebo vývoze predložiť orgánom colnej správy.

§ 40

Listové zásielky odosielané do zahraničia, ktoré obsahujú devízové hodnoty, na ktorých vývoz treba devízové povolenie, česko-slovenskú menu a iné hodnoty znejúce na česko-slovenskú menu, je odosielateľ povinný pred podaním na poštovú prepravu predložiť príslušnému orgánu colnej správy na kontrolu podľa tohto zákona. Po vykonaní kontroly orgány colnej správy opatria zásielku colnou uzáverou.

§ 41

(1) Orgány colnej správy prijímajú na hraničných priechodoch do úschovy hodnoty, na ktorých vývoz sa vyžaduje povolenie (§ 27, 29 a 30), ak osoba cestujúca do zahraničia toto povolenie nemá a vzhľadom na miesto alebo dobu prechodu hraníc nemôže tieto hodnoty odovzdať do úschovy devízovej banke na hraničnom priechode alebo vrátiť do tuzemska.

(2) Orgány colnej správy prijímajú na hraničných priechodoch do úschovy takisto česko-slovenskú menu, na ktorej dovoz sa vyžaduje devízové povolenie, ak osoba cestujúca do tuzemska toto povolenie nemá.

(3) Úschova podľa odsekov 1 a 2 sa spravuje Občianskym zákonníkom. Právo vydania predmetu úschovy však zaniká a tento predmet pripadne štátu, ak uschovateľ nepožiada o jeho vrátenie do jedného roka od dňa, keď orgán colnej správy prevzal predmet do úschovy.

§ 42

(1) V prípadoch, keď podľa osobitných predpisov[9]) platí oslobodenie od colnej prehliadky alebo sa colná prehliadka nevykonáva, nevykonáva sa ani kontrola podľa tohto zákona.

(2) Orgány colnej správy sú povinné na požiadanie potvrdiť dovoz devízových hodnôt, ktorých vývoz bez devízového povolenia je podmienený podľa § 26 ods. 2, § 27 ods. 3 a § 28 ich predchádzajúcim dovozom.

DESIATA ČASŤ
DEVÍZOVÉ PRIESTUPKY A KONANIE O DEVÍZOVÝCH PRIESTUPKOCH

Oddiel 1
Devízové priestupky

§ 43

Devízového priestupku sa dopúšťa ten, kto v rozpore s ustanovením tohto zákona

a) devízové hodnoty neoprávene kúpi, predá, zamení alebo inak s nimi obchoduje [§ 7],

b) platí do zahraničia a prijíma zo zahraničia platby bez prostredníctva devízovej banky [§ 8],

c) nesplní ohlasovaciu povinnosť [§ 9, 15],

d) nesplní povinnosť previesť do tuzemska sumu zaplatenú v zahraničí na úhradu jeho pohľadávok alebo prostriedky na účte v zahraničnom peňažnom ústave [§ 10, 16],

e) nesplní povinnosť uložiť alebo ponúknuť svoje devízové prostriedky [§ 11, 17],

f) zmluvne prevezme záväzok voči devízovému cudzozemcovi, nakupuje nehnuteľnosti v zahraničí, zahraničné cenné papiere, prijíma peňažný úver od devízového cudzozemca [§ 14, 23],

g) bezodplatne prevádza alebo sa vzdá v prospech devízového cudzozemca pohľadávky voči devízovému cudzozemcovi alebo nehnuteľnosti v zahraničí [§ 24],

h) nadobúda tuzemské nehnuteľnosti [§ 25],

i) uskutočňuje prevody do zahraničia [§ 33 ods. 2],

j) zúčastňuje sa majetkovo na podnikaní v zahraničí alebo prevedie svoj majetkový podiel v zahraničí na devízového cudzozemca [§ 34],

k) vyváža devízové hodnoty [§ 27, 29],

l) dováža alebo vyváža česko-slovenskú menu a iné hodnoty znejúce na česko-slovenskú menu [§ 30],

m) neprihlási alebo nepredloží hodnoty na výzvu orgánov colnej správy [§ 39 ods. 2],

n) neposkytuje súčinnosť devízovému orgánu vykonávajúcemu devízovú kontrolu [§ 37 ods. 3],

ak nejde o trestný čin.

Oddiel 2
Konanie o devízových priestupkoch

§ 44

(1) Devízové priestupky podľa § 43 písm. a) až j) prejednávajú príslušné orgány miestnej správy,[10]) priestupky podľa § 43 písm. k), l), m) orgány colnej správy, a ak ide o devízový priestupok podľa § 43 písm. n), devízové orgány. Tieto orgány rozhodujú o devízových priestupkoch podľa osobitných predpisov,[11]) pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

(2) Priestupok podľa § 43 písm. a) objasňujú orgány polície.[11a])

(3) Spôsob evidencie postihu devízových priestupkov podľa § 43 písm. a) upraví vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nariadením.

§ 45

(1) Orgány uvedené v § 44 ods. 1 uložia s prihliadnutím na spoločenskú nebezpečnosť:

a) napomenutie za devízové priestupky uvedené v § 43,

b) pokutu až do výšky 20 000 Kčs za devízové priestupky uvedené v § 43 písm. b) až n),

c) pokutu až do výšky 50 000 Kčs za devízový priestupok uvedený v § 43 písm. a),

d) prepadnutie veci za devízové priestupky uvedené v § 43 písm. a), k), l), m).

(2) Trest prepadnutia veci možno za devízový priestupok uložiť samostatne alebo s iným trestom. Tento trest sa môže uložiť len vtedy, ak vec patrí páchateľovi a vec

a) bola na spáchanie priestupku použitá alebo určená alebo

b) bola priestupkom získaná alebo nadobudnutá za vec priestupkom získanú.

(3) Trest prepadnutia veci nemožno uložiť ak je hodnota veci v nápadnom nepomere k povahe priestupku.

§ 46

(1) Ak sa neuložil trest prepadnutia veci podľa § 45 ods. 2, možno rozhodnúť, že sa taká vec zhabe, ak

a) patrí páchateľovi, ktorého nemožno za priestupok stíhať, alebo

b) nepatrí páchateľovi priestupku alebo

c) páchateľ priestupku nie je známy.

(2) Zhabať nemožno vec, ak je jej hodnota v nápadnom nepomere k povahe priestupku.

Oddiel 3

§ 46a
Blokové konanie

Devízový priestupok, ktorý bol spoľahlivo zistený, a ak nestačí dohovorenie osobe, ktorá sa priestupku dopustila, môžu orgány uvedené v § 44 so súhlasom tejto osoby prejednať v blokovom konaní a uložiť blokovú pokutu až do výšky 5000 Kčs.

JEDENÁSTA ČASŤ
VŠEOBECNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 47

Ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná a ktorá bola uverejnená v Zbierke zákonov.

§ 48

(1) Na rozhodovanie o devízovom povolení podľa tohto zákona sa vzťahujú predpisy o správnom konaní,[8b]) s výnimkou uvedenou v odseku 2.

(2) Rozhodnutie devízového orgánu je konečné a nemožno proti nemu podať odvolanie.

§ 49

Vykonávacie predpisy k tomuto zákonu vydávajú v rámci jeho jednotlivých ustanovení spoločne Federálne ministerstvo financií a Štátna banka česko-slovenská po dohode s ministerstvami financií republík, pokiaľ tieto ustanovenia neustanovujú inak.

§ 49a

(1) Federálne ministerstvo financií po dohode so Štátnou bankou česko-slovenskou a Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu upraví vykonávacím predpisom spôsob vyporiadania nárokov z odberných poukazov podniku zahraničného obchodu Tuzex a zo zostatkov účtov v nich vedených.

(2) Nároky podľa odseku 1 možno uplatniť do jedného roka odo dňa účinnosti tohto zákona.

§ 49b

Štátna banka česko-slovenská po dohode s Federálnym ministerstvom financií ustanoví opatrením vyhlášeným v Zbierke zákonov postup devízových tuzemcov - právnických osôb v prípade prijatia platby v devízových prostriedkoch v hotovosti v oblasti operatívnej evidencie a výkazníctva.

§ 50

Devízové povolenie udelené devízovému tuzemcovi alebo devízovému cudzozemcovi podľa doterajších devízových predpisov sa považuje za devízové povolenie podľa tohto zákona, ak sa aj podľa jeho ustanovení naďalej vyžaduje.

§ 51

(1) Devízové účty devízových tuzemcov - fyzických osôb zriadené podľa doterajších predpisov zostávajú zachované a po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa spravujú jeho ustanoveniami.

(2) Devízové účty devízových tuzemcov - právnických osôb (§ 5 ods. 1 a 3) zriadené podľa doterajších predpisov zostávajú zachované, a to s výnimkou devízových účtov zriadených podľa § 11 ods. 3, do ich vyčerpania. Pre použitie zostatkov na devízových účtoch platí ustanovenie § 11 ods. 6. Devízové účty devízových tuzemcov - právnických osôb zriadené na základe devízového povolenia sa riadia podmienkami ustanovenými v tomto povolení.

§ 52

Zrušujú sa

a) devízový zákon č. 162/1989 Zb. v znení zákona č. 109/1990 Zb.,

b) ustanovenia § 24 č. 1 zákona č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd,

c) ustanovenia § 26 zákona č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické osoby alebo fyzické osoby,

d) vyhláška Federálneho ministerstva financií a Štátnej banky česko-slovenskej č. 169/1989 Zb., ktorou sa vykonáva devízový zákon, v znení vyhlášky č. 234/1990 Zb.

§ 53

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1991.[12])

Čl. III
zákona č. 228/1992 Zb.

(1) Zrušujú sa:

1. § 17 ods. 2 písm. c), § 18 ods. 1, § 19 ods. 1 písm. i) a § 22 písm. j) zákona č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím v znení neskorších predpisov,
2. vyhláška Federálneho ministerstva zahraničného obchodu a Federálneho ministerstva financií č. 8/1981 Zb. o odberných poukazoch PZO Tuzex,
3. vyhláška Federálneho ministerstva financií č. 370/1990 Zb. o oprávnení na predaj tovaru a poskytovanie služieb na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky za devízové prostriedky,
4. vyhláška Federálneho ministerstva financií a Štátnej banky česko-slovenskej č. 583/1990 Zb., ktorou sa vykonáva devízový zákon.

(2) Povolenia na predaj tovaru a poskytovanie služieb za devízové prostriedky na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vydané podľa zákona č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím v znení neskorších predpisov strácajú platnosť dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 228/1992 Zb.

Kováč v. r.

1) § 6 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách.

2) Zákon č. 135/1982 Zb. o hlásení a evidencii pobytu občanov.
Zákon č. 123/1992 Zb. o pobyte cudzincov na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

3) Zákon č. 116/1985 Zb. o podmienkach činnosti organizácií s medzinárodným prvkom v Československej socialistickej republike v znení zákona č. 157/1989 Zb.

3a) § 2 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník.

4) Zákon č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení církví a náboženských spoločností.

5) Zákon č. 222/1946 Zb. o pošte (poštový zákon).

6) Obchodný zákonník.

6a) Zákon č. 119/1922 Zb. o cestovných náhradách.

6b) Zákon č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch.

6c) § 37 zákona č. 21/1992 Zb.

6d) Zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 47/1992 Zb.).

7) Napr. zákon č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd v znení neskorších predpisov, zákon č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby v znení neskorších predpisov, zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení zákona č. 92/1992 Zb.

8) Napr. zákon č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.

8a) Zákon č. 21/1992 Zb.

8b) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

9) Zákon č. 44/1974 Zb. colný zákon v znení neskorších predpisov.

10) Zákon Českej národnej rady č. 200/1990 Zb. o priestupkoch.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 524/1990 Zb.
Zákon Českej národnej rady č. 425/1990 Zb. o okresných úradoch, úprave ich pôsobnosti a o niektorých ďalších opatreniach s tým súvisiacich.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy.

11) Zákon Českej národnej rady č. 200/1990 Zb.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 524/1990 Zb.

11a) Zákon Slovenskej národnej rady č. 204/1991 Zb. o Policajnom zbore Slovenskej republiky.
Zákon Českej národnej rady č. 283/1991 Zb. o Polícii Českej republiky.

12) Zákon č. 228/1992 Zb. nadobudol účinnosť 1. júlom 1992.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.